

چکیده

این مقاله سعی دارد با هدف سنجش بلوغ نوآوری و همکاری دولت با خوشه‌های صنعتی، مدلی ارائه دهد. پیاده‌سازی الگوهای توسعه خوشه‌ای، به سنجش این مراحل بلوغ نیاز دارد. به همین دلیل ضرورت انجام پژوهش‌های لازم سیاستگذاران و برنامه‌ریزان برای دستیابی به مراحل بالاتر این فرآیند، بیش از هر زمانی احساس می‌شود. پژوهش حاضر با استفاده از روش کیفی و استراتژی مطالعه موردي با انجام مصاحبه‌های نیمه‌ساختاری‌یافته با ۱۶ نفر از خبرگان خوشه و صنعت کاشی، صورت پذیرفته است. یافته‌های تحقیق، بلوغ نوآوری و همکاری دولت با خوشة کاشی استان یزد را به صورت کیفی مورد سنجش قرار داده و نشان می‌دهند که خوشة کاشی استان یزد در مرحله دوم بلوغ (تعريفشده) قرار دارد.

وازگان کلیدی: خوشة صنعتی، خوشة توسعه‌یافته، بلوغ، مدل بلوغ.

بررسی سطوح بلوغ و توسعه یافته‌گی نوآوری و همکاری دولت با خوشه‌های صنعتی

موردنگرانی خوشه کاشی استان یزد

محمود ابوعی اردکان

دانشیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

abooyee@ut.ac.ir

سید محمد علی عظیمی

کارشناس ارشد کارآفرینی دانشگاه تهران

Azimi.67@gmail.com

کامبیز طالبی

دانشیار دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران

ktalebi@ut.ac.ir

مقدمه

واحدهای کوچک صنعتی و بازرگانی، به عنوان بخش مکمل و اساسی اقتصاد کشورها، به خصوص کشورهای در حال توسعه، شناخته شده‌اند؛ ولی به دلیل تنگناهای خاص خود که از محدودیت منابع در دسترس آن‌ها نشأت می‌گیرد، توسعه آن‌ها امری مشکل به‌نظر می‌رسد (ابویی، ۱۳۹۱). با توجه به این امر، تمرکز بر شرکت‌های کوچک و متوسط (SME‌ها) می‌تواند به گونه‌های بسیار متنوعی شکل گیرد؛ از یک همزیستی ساده در یک بنگاه صنعتی گرفته تا شکل‌های پیشرفته‌تر «اجتماع‌های سازمان‌یافته»، مانند پارک‌های علم و فناوری و خوشباهای صنعتی. تمرکز به هر شکل و نوعی که باشد ابعاد مهمی را به محیط شرکت‌های کوچک و متوسط می‌افزاید. در بیشتر گونه‌های ساده و ایستایی که در بنگاه‌های صنعتی دیده می‌شود، تمرکز می‌تواند کارایی عملیاتی را از طریق تسهیم هزینه‌های لجستیکی و زیرساخت‌ها بهبود بخشد. این مسائل در اقتصادهای در حال توسعه اهمیت بسزایی دارد (طالبی، ۲۰۰۶).

با این تفاسیر می‌توان گفت یکی از بهترین راه‌های ایجاد تمرکز، خوشباهای صنعتی است. این خوشباهای باعث نوآوری، سرریز دانش، یادگیری منطقه‌ای وغیره در شرکت‌های واقع در مجموعه خوشباهی می‌شوند (روچا، ۲۰۰۴).

این پژوهش سعی دارد سیاستگذاران و برنامه‌ریزان را در پیاده‌سازی الگوی توسعه خوشباهی یاری دهد. این موضوع به تحقیقاتی در حوزه سنجش بلوغ خوشباهای صنعتی نیاز دارد تا بتواند الگوی مناسبی را جهت هدایت این خوشباهای در مراحل بالاتری از بلوغ معرفی کند. این مقاله می‌کوشد با سنجش بلوغ نوآوری و همکاری دولت با خوشباهی، به این مهم دست یابد.

مرور ادبیات

مفهوم خوشباهی را برای نخستین بار در سال ۱۹۹۰، مایکل پورتر مطرح کرد. پورتر در پژوهش‌های خود به این نتیجه رسید که خوشباهای صنعتی طی چند مرحله تشکیل می‌شوند. وی پنج منشأ مختلف را برابر می‌شمارد که ممکن است در ایجاد و توسعه خوشباهی نقش داشته باشند:

اول) شرایط تاریخی محل جغرافیایی؛

دوم) تقاضای محلی بالا نسبت به محصول خاص؛

سوم) وجود صنایع تولیدکننده مواد اولیه، صنایع مرتبط یا حتی خوشباهای مرتبط؛

چهارم) وجود یک یا دو شرکت نوآور که به عنوان محرك برای رشد بسیاری شرکت‌های دیگر عمل می‌کنند؛

پنجم) برقرار اتفاقی که باعث ایجاد مجموعه عواملی می‌شود که به ایجاد و توسعه خوشباهی و سودرسانی به تشکیل دهنده‌گان آن می‌انجامد (پورتر، ۱۹۹۸).

پس از سال ۱۹۹۰ که پورتر مفهوم خوشباهی صنعتی را مطرح کرد، پژوهش‌گران این حوزه تعاریف متفاوتی را برای خوشباهای صنعتی ارائه دادند. شرح مختصراً از این تعاریف در ادامه آمده است.

کیتلیس^۲ می‌گوید: «خوشباهای گروههایی از شرکت‌ها و سازمان‌های قرارگرفته در یک منطقه جغرافیایی مشخص‌اند که به وسیله وابستگی‌های درونی، یک ارتباط درون‌گروهی از محصولات و خدمات را تشکیل می‌دهند (کیتلیس، ۲۰۰۳).

بونیدو می‌گوید: «خوش، مجموعه‌ای از شرکت‌های که در ناحیه یا حوزه‌ای جغرافیایی تمرکز یافته و با تهدیدها و فرصت‌های مشترکی مواجه‌اند. این شرکت‌ها مجموعه‌ای از محصولات مرتبط یا مکمل را تولید و عرضه می‌کنند. چنین تمرکزی باعث ایجاد کسب‌وکارهای مرتبط می‌شود و به پیدایش خدمات تخصصی در زمینه‌های فنی، مدیریتی و مالی کمک می‌کند» (ایران‌نژاد و رضوی، ۱۳۸۱).

کرتیگت^۳ می‌گوید: «خوش‌های صنعتی، گروهی از شرکت‌های مربوط به یک صنعت‌اند که در کنار آن‌ها نهادهای اقتصادی و اجتماعی مرتبط شکل گرفته است و تعامل این نهادها و شرکت‌ها با یکدیگر باعث می‌شود تا آن‌ها از نیازها و نقاط قوت و ضعف یکدیگر آگاه باشند. چنین تعاملاتی باعث افزایش بهره‌وری هریک از اعضای خوش‌صنعتی می‌شود» (کرتیگت، ۲۰۰۶).

پورتر تعاریف خود را از ۱۹۹۰ به بعد تکمیل کرد و در سال ۱۹۹۸ خوش‌ها را مجموعه‌ای از شرکت‌ها خواند که در ناحیه یا حوزه‌ی جغرافیایی تمرکز یافته، با تهدیدها و فرصت‌های مشترکی مواجه‌اند، مجموعه‌ای از محصولات مرتبط یا مکمل را تولید می‌کنند و به ایجاد کسب‌وکارها و خدمات تخصصی منجر می‌شوند (پورتر، ۱۹۹۸). وی در تکمیل این تعریف، خوش‌ها را گروهی از شرکت‌های جغرافیایی نزدیک، بهم پیوسته و مؤسسه‌های مرتبط دارای پیوندهای مشترک، می‌داند (پورتر، ۲۰۰۸).

دلیل مورد توجه واقع شدن خوش‌ها، کارایی جمعی است که از صرفهای اقتصادی بیرونی، پایین بودن هزینه‌های معاملاتی و اقدامات جمعی سرچشم می‌گیرد (اشتمیز^۴، ۱۹۹۹؛ مکت پیتر مینزل^۵، ۲۰۰۷).

از دیدگاه پورتر، ویژگی‌های خوش‌ها که باعث افزایش توان شرکت‌ها می‌شود، عبارت است از:

۱. خوش‌ها کارایی و بهره‌وری را افزایش می‌دهند. «بهره‌وری دسترسی به ورودی‌های تخصصی، خدمات، کارکنان، اطلاعات، نهادها، برنامه‌های آموزشی و دیگر کالاهای عمومی است.»

۲. خوش‌ها، ابتکارات و نوآوری‌ها را به حرکت در می‌آورند.

۳. خوش‌ها، تجاری‌سازی را آسان می‌کنند و تجارت جدیدی را شکل می‌دهند.

۴. خوش‌ها چارچوبی را برای فرموله کردن و اجرای سیاست‌های عمومی اثربخش فراهم می‌کنند و با ایجاد سرمایه‌گذاری عمومی، توسعه اقتصادی را پرورش می‌دهند (پورتر، ۲۰۰۸).

خوش‌ها از نظر کارایی دسته‌بندی‌های مختلفی دارند. یکی از این دسته‌ها خوش‌های توسعه‌یافته‌اند که سطح پویایی و رقابت‌پذیری بالایی دارند. در یک خوشة توسعه‌یافته، از تأمین مواد و نهادهای اولیه گرفته تا ارائه محصول و خدمات به مصرف‌کننده نهایی، در یک مسیر صحیح قرار دارد. در خوشه‌های توسعه‌یافته برای مشکل‌ها یا گلوگاه‌ها (حوزه‌های فناوری، بازار، سطح سرمایه اجتماعی و اعتماد، کیفیت وغیره) راه حل‌هایی اختصاص داده شده است. توسعه خوشه‌های کسب‌وکار به عنوان یک سیستم اقتصادی، اجتماعی و صنعتی، مبتنی بر دو پایه توامندسازی و پایایی است (شهرک صنعتی یزد، ۱۳۹۱).

ابوی عوامل مؤثر بر رشد و توسعه خوشه‌های صنعتی را از جنبه‌های مختلف مورد بررسی قرار داده است. وی ۱۳ عامل را برای پویایی خوش‌ها بر می‌شمارد (ابوی، ۹۰) که می‌توان با توجه به دسته‌بندی را بلوتی این عوامل را در چهار قالب «عوامل فضایی و مکانی، عوامل فرهنگی و اجتماعی، عوامل اقتصادی و سازمانی و عوامل سیاستگذاری» دسته‌بندی کرد.

مدل‌های بلوغ

مدل‌های بلوغ طی دهه‌های ۸۰ و ۹۰ میلادی تکامل یافته‌اند. والت هامنری و همکارانش، در اوایل دهه ۸۰ میلادی برای نخستین بار، مفاهیم اولیه مربوط به مدل بلوغ فرآیندهای را در شرکت IBM مطرح کردند. این مدل به سازمان کمک می‌کند تا پیوسته بتواند فرآیندهای خود را بهبود بخشد (کورتیس^۶، ۲۰۰۱). بیشتر مدل‌های بلوغ هم بر اساس نتایج مدل‌های بلوغ قابلیت مهندسی نرم‌افزار، پایه‌گذاری شده‌اند (کام جودگیو^۷، ۲۰۰۲).

مدل‌های بلوغ امروزه نقش بارز و مهمی را در شرکت‌ها ایفا می‌کنند. آن‌ها سطح هوشیاری پیرامون عنصر رقابت را در سازمان‌ها بالا برده و الگوی اولیه را برای ارزیابی سازمان‌ها و بلوغ مدیریت پروژه در آن‌ها ارائه می‌دهند. مدل‌های

بلغ اغلب شامل توالی‌ای از سطوح یا مراحل اند که مسیری تخمینی، مطلوب یا منطقی را وضعیت اولیه تا بلوغ شکل می‌دهند (بیکر^۸ و دیگران، ۲۰۰۹).

به طور کلی مدل‌های بلوغ نمایشگر نظریه‌هایی درباره «چگونگی تکامل گام‌به گام، توانمندی‌های سازمانی یا شرکتی» هستند. مثال‌های اولیه مدل‌های بلوغ به سلسه مراتب نیازهای انسانی، رشد اقتصادی و حضور فناوری اطلاعات در سازمان اشاره دارد. سه رابی مدل بلوغ را روشی برای قضاآوت در مورد موقعیت جاری فرآیندهای سازمان و تشخیص فعالیت‌های کلیدی مورد نیاز برای ارتقای این فرآیندهای می‌داند (سه رابی، ۸۸). هدف اولیه مدل‌های بلوغ تشریح مراحل مسیر بلوغ است که این موضوع شامل ویژگی‌های هر مرحله و رابطه منطقی بین آن هاست (روزلینگر^۹، ۲۰۱۲). مدل‌های بلوغ توسعه یک موجودیت را در طول زمان توصیف می‌کنند؛ این موجودیت هر چیزی می‌تواند باشد: موجود زنده، یک سازمان فناوری یا یک فرآیند (تیه^{۱۰}، ۲۰۰۶).

سطوح بلوغ، سطحی از توانمندی‌های سازمان را نشان می‌دهد که به واسطه‌ی دگرگون‌سازی یک یا چند بخش از فرآیندهای سازمان به دست آمده است (حسنقلی پور، ۸۸). این سطوح، وضعیت جاری سازمان را نشان می‌دهد (حسنقلی پور، ۸۸).

مدل‌های بلوغ در واقع الگوی توسعه یک چیز در طول زمان را مشخص می‌کنند. این چیز می‌تواند هر پدیده مورد توجهی مانند یک عملکرد سازمانی^{۱۱}، یک انسان، یک فناوری یا یک کسبوکار باشد. مدل‌های بلوغ به کاربرد یک چرخه عمر طبیعی اشاره دارند. هر چیزی از مرحله نابالغ و غیرهماهنگ تا مرحله بلوغ، سازمان یافته و هماهنگ خود توسعه می‌یابد و در این مسیر از مراحل متعدد بلوغ در طول زمان عبور می‌کند (ارلینگ اس. اندرسون، سوین آرن جسن، ۲۰۰۳).

به طور کلی مدل‌های بلوغ به سه منظور به کار گرفته می‌شوند:

۱. ابزار توصیفی که ارزیابی وضعیت موجود از نقاط قوت و ضعف را امکان‌پذیر می‌کند.
۲. ابزار تجویزی که توسعه راه نشانه بهبود را امکان‌پذیر می‌کند.

۳. ابزار مقایسه‌ای که الگوبرداری از استانداردهای صنعت و سایر سازمان‌ها را امکان‌پذیر می‌کند (جان جیستون و همکاران^{۱۲}، ۲۰۰۶).

روش تحقیق

با توجه به روش تحقیق مورد کاوی که در این پژوهش به کار رفته، جامعه آماری مجموعه اسناد و متون مربوط به موضوع و همچنین همه مدیران و افراد مسئول، آگاه و فعال در بحث خوشباه و صنعت کاشی است. در تحقیق موردي، منابع متنوع اطلاعاتی بالقوه‌ای در دسترس پژوهشگر است؛ مواردی مانند اسناد، مشاهده، مصاحبه، حضور و تنوع افرادی که ممکن است افراد آگاه مناسبی باشند (بن، ۱۳۸۱).

نمونه‌گیری با توجه به ماهیت روش تحقیق از نوع غیراحتمالی و هدفمند انجام شده است. شیوه پیاده‌سازی این نمونه‌گیری به شکل قضاآوتی و بر مبنای تحلیل‌هایی است که پژوهشگر در هر مرحله روی داده‌های گردآوری شده تاکنون انجام داده است (بن، ۱۳۸۱).

روش گردآوری اطلاعات در این تحقیق، ترکیبی است از جمع‌آوری داده‌های ثانویه از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و نیز انجام مطالعات میدانی (مصاحبه). منابع و مراجع به روش گلوله‌برفی (یکی از روش‌های نمونه‌گیری غیراحتمالی) و قضاآوتی انتخاب شده‌اند؛ به این ترتیب که با راهنمایی مدیران سازمان صنایع کوچک مصاحبه‌هایی با مدیران شاخص در خوشباه کاشی شهرک صنعتی استان یزد انجام شد و با پرسش از این افراد، گروه بعدی از صاحب‌نظران و مدیران این خوشباه برای مصاحبه انتخاب شدند. این تکمیل نمونه تاریخی به اشباع اطلاعات و تکافوی داده‌های گردآوری شده برای نتیجه‌گیری، ادامه یافت. بر این اساس با ۱۶ خبره مصاحبه شد که با توجه به زمان و منابع قابل دسترس می‌تواند از تعداد ۱۰ تا ۲۵ مورد برای انجام مصاحبه استفاده شود (Kvale, J., 1996). این مطالعه در یک دوره یک‌ساله از اردیبهشت تا اسفند ۱۳۹۲ انجام شد.

تمامی جریان‌های مصاحبه با استفاده از دستگاه ضبط صوت ضبط شد. زمان تقریبی برای انجام مصاحبه نیز حدود یک ساعت در نظر گرفته شد. تحلیل داده‌های بدست آمده با روش تجزیه و تحلیل تم صورت گرفت، به‌طوری که از جریان

مصاحبه نسخه‌داری انجام شد. در این فرایند یک مصاحبه‌شفاهی، به یک متن منسجم تبدیل می‌شود (Kvale, J. 1996). با این روش، ابتدا کدگذاری و طبقه‌بندی واحدهای مبتنی موجود، به طبقه‌های معنادار و منطقی (تم) و با در نظر گرفتن یک ویژگی فراگیری، طرد متقابل و استقلال انجام شد. دو تم اصلی و تم‌های فرعی استخراج شده و بر اساس موضوع مورد بحث ارائه شد.

برای محاسبه پایایی مصاحبه از روش توافق درون استفاده شد؛ به این ترتیب که از یک همکار پژوهشگر در خواست شد تا در این بخش مشارکت کند و تعداد سه مصاحبه به طور همزمان به وسیله پژوهشگر و همکار کدگذاری کدگذاری شدند. پایایی بین کدگذاران برای مصاحبه‌های انجام گرفته در این تحقیق ۸۵درصد محاسبه شد. چون این میزان بیش از ۸۰درصد است قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها مورد تأیید است و می‌توان ادعا کرد که میزان پایایی مصاحبه‌ها مناسب است (Kvale, J. 1996).

یافته‌های تحقیق شیوه همکاری دولت با خوش

همکاری و کمک دولت به توسعه خوش‌های صنعتی باعث نوآوری، افزایش دانش، اشتغال‌زایی، کاهش هزینه‌ها و در نتیجه افزایش تولید در کارخانه‌ها می‌شود. دولت از طریق زمینه‌سازی برای ایجاد و توسعه انجمان‌ها، نهادهای غیردولتی تا تأسیس دانشگاه‌ها، می‌تواند به رشد و بالندگی خوش کمک قابل توجهی کند.

۱. ایجاد مراکز حمایتی از خوش

شرکت شهرک‌های صنعتی، گمرک، بیمه، سازمان تأمین اجتماعی، خانه صنعت و معدن، اتاق بازرگانی، تعمیر و ساخت قالب، مشاوران و مراکز پژوهشی و آزمایشگاهی، از جمله سازمان‌های دولتی، DBS، انجمان‌های صنفی و غیرصنفی هستند که وظیفه حمایت از خوش‌های صنعتی را بر عهده دارند. دولت با حمایت از تأسیس و توسعه این مراکز باعث افزایش بهره‌وری آن‌ها می‌شود. هریک از این مراکز وظایف متفاوتی را بر عهده دارند و نقش خاصی در خوش‌ها ایفا می‌کنند که وجود آن‌ها برای زندگاندن خوش‌ها الزامی است. مصاحبه زیر این موضوع را بهتر نشان می‌دهد: «خوش باما کمک دولت به همبستگی نهادهای پشتیبان مثل انجمان تخصصی ict و bds و اتحادیه‌ها کمک می‌کند.»

«انجمان‌ها و کانون‌های جدیدی مثل انجمان تخصصی کارفرمایان کارخانه کاشی و سرامیک، انجمان کارشناسان سرامیک، انجمان لعب و رنگدانه‌های صنعتی، انجمان کاشی کاران و سنگ کاران، کانون هماهنگی دانش صنعت و سرامیک، هم تأسیس شده است. این نهادها با تجربه‌تر شده‌اند و نوع بیشتری به صنعت می‌رسانند.»

خوش‌کاشی با داشتن بیش از ۱۹ سازمان دولتی در گیر و 29 DBS (شهرک صنعتی، ۱۳۹۰) از نظر کمیت جایگاه بسیار خوبی نسبت به دیگر خوش‌های استان دارد. از سازمان‌ها و DBS‌های در گیر در خوش می‌توان به شرکت شهرک‌های صنعتی، مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، شرکت سهامی، گمرک، اداره کل امور مالیاتی، بیمه، سازمان تأمین اجتماعی، خانه صنعت و معدن، اتاق بازرگانی، مشاوران، تعمیر و ساخت قالب مراکز پژوهشی و آزمایشگاهی، اشاره کرد. انجمان‌ها و سازمان‌های در گیر با صنعت، متعددند. مهندس فاطمی دلیل این تعداد از انجمان‌ها و سازمان‌ها را نزدیک بودن شرکت‌ها و درواقع خوش بودن این شرکت‌ها می‌داند؛ ولی این از دیدیاد از نظر صاحبان بنگاه‌ها باعث بهبود وضعیت آن‌ها نشده است. بیشتر مصاحبه‌شوندگان به این موضع اذعان کرده‌اند که: «انجمان‌ها و تشکل‌های ایجادشده تأثیر دارند، ولی فعال نیستند و از این تشکل‌ها خروجی خاصی عاید نشده است و چندان کمکی به ما نمی‌کنند.»

۲. حمایت‌های مالی و سرمایه‌گذاری خارجی

وام‌های کم‌بهره و قرض الحسن، هماهنگی برای تأمین و خرید عمده و خرید دستگاه به صورت نقدی و فروش اقساطی به کارخانه‌ها، از نمونه کمک‌های مالی دولت‌ها برای رشد و ارتقای شرکت‌های کوچک و متوسط خوش‌های صنعتی است. همچنین دولت از تغییر تعریف گمرکی و نرخ ارز، با توجه به شرایط اجتماعی و نوع صنعت می‌تواند در افزایش و کاهش

راندمان خوشباهای مؤثر باشد. در چند سال گذشته، افزایش نرخ ارز موجب کاهش واردات و همچنین قاچاق کالا شده و میزان فروش تولیدات افزایش یافته است. راهکار دیگری که دولت‌ها برای توسعه و کمک به صنایع انجام می‌دهند، بخشودگی مالیاتی در مناطق ویژه اقتصادی و برخی خوشباهاست. برای مثال مصاحبه زیر به این حمایتها اشاره دارد: «حمایت‌های مالی به صورت وام‌های با بهره کم (به صورت ملی) در خصوص بازدید از دیگر کشورها، خرید نرم‌افزار و دستگاه‌ها، صورت می‌پذیرد. در صادرات کالا کارخانه‌ها از بخشودگی مالیاتی برخوردارند و دولت حتی جایزه صادراتی به صادرکننده‌ها اختصاص داده است.»

حمایت‌های مالی، سرمایه‌گذاری خارجی، بخشودگی‌های مالیاتی، تعرفه‌های گمرکی و نرخ ارز، تأثیر بسزایی بر خوشباهی یزد داشته است. وضعیت تعریفه گمرکی برای تولید کاشی، هم «مثبت» و هم «منفی» ارزیابی می‌شود. مثبت از این بابت که ما برای صادرات نه تنها تعریفه گمرکی نداریم؛ بلکه از بخشودگی مالیاتی هم برخورداریم و از طرفی برای ورود کاشی خارجی در حدود ۱۰۰ درصد تعریفه گمرکی وجود دارد، البته این تعریفه باعث کاهش رقابت جهانی می‌شود. منفی بودن نیز از این بابت است که ورود مواد اولیه مثل لعب، رنگدانه‌ها وغیره گمرک سنگین دارد؛ وارد کردن دستگاه هم شامل این گمرک می‌شود. سرمایه‌گذاران خارجی نیز به صورت محدود وارد این خوشباه شده‌اند. مهندس فاطمی وضعیت سرمایه‌گذاری خارجی را این گونه شرح می‌دهد: «سرمایه‌گذاری خارجی صورت گرفته در زمینه‌های طراحی و انبار و رنگ لعب انجام شده و حتی قالبسازی را چینی‌ها آمدند و انجام دادند البته این سرمایه‌گذاری‌ها بسیار محدود است.»

مهندس دهقان درباره تسهیلات اعطایی دولت به شرکت‌ها می‌گوید: «بانک‌ها به شرکت‌ها تسهیلات می‌دهند. البته دیگر مصاحب‌شوندگان، مثل مهندس شیرازی، به این نکته اشاره دارند که: «به ما وام می‌دهند ولی با بهره زیاد در حدود ۲۰ تا ۲۴ درصد!» پس می‌توان گفت دادن تسهیلات مالی در این خوشباه بسیار محدود است. البته عواملی همچون نرخ ارز، باعث افزایش صادرات شده است و برای تولیدکننده‌های سرامیک فرصتی مناسب برای به دست آوردن بازارهای خارجی فراهم آورده است.

۳. دانشگاه و صنعت

ارتباط دانشگاه و صنعت، ارتباط مستقیمی با دولت دارد. دولت با تغییر ساختار فعلی دانشگاه‌ها و دانشکده‌ها یا ایجاد و توسعه آن‌ها، در تأمین منابع انسانی کارشناس، نوآوری، مشاوره‌های تخصصی وغیره به توسعه خوشباه کمک می‌کند و با انتخاب مدیران صنعت محور برای دانشگاه‌ها زمینه‌های پژوهشی، علمی و تدوین مقالات و پایان‌نامه‌های مرتبط با صنعت را فراهم می‌سازد.

«رشته‌هایی مانند سرامیک، طراحی، گرافیک، مهندسی مکانیک، برق و دیگر رشته‌های موضوعی، در دانشگاه آزاد و دانشگاه‌های دولتی این شهرستان وجود دارد. دانشگاه‌های علمی کاربردی در خوشباه کاشی نیز از دیگر اقدامات دولت برای ایجاد این ارتباط بوده است. از آن جاکه صنعت کاشی به صورت صنعتی سابقه چندانی در بین ندارد، دولت هم خیلی دیر به فکر ایجاد رابطه بین این صنعت و دانشگاه افتاده است. اقداماتی انجام شده اما چندان مؤثر و مفید نبوده است.»

مهندس فاطمی درباره مناسب نبودن ارتباط بین دانشگاه و صنعت می‌گوید: «رابطه‌ای بسیار کم بین دانشگاه و ما وجود دارد. تنها نکته مثبتی که دولت انجام داده این است که در دانشگاه آزاد رشتۀ سرامیک ایجاد کرده که آزمایشگاه دارد و کارخانه‌ای که نمی‌توانند آزمایشگاه احداث کنند، از این آزمایشگاه استفاده می‌کنند.»

تمامی مصاحب‌شوندگان از این بابت ناراضی بودند؛ حتی افرادی که در دانشگاه تحصیل کرده و وارد صنعت شده بودند. آن‌ها علم به دست آورده در دانشگاه را مناسب حال این صنعت نمی‌دانستند.

البته دولت اقداماتی درباره ارتباط بین دانشگاه و صنعت انجام داده است که از آن جمله می‌توان به ایجاد دانشگاه آزاد میبد و مرکز فنی و حرفه‌ای امام خمینی میبد اشاره کرد که در مقاطع کارданی و کارشناسی در رشتۀ سرامیک دانشجو می‌پذیرند. پژوهشکده سرامیک دانشگاه آزاد میبد، از امکانات بهنسبت خوبی برخوردار است، اما مسئولان دانشگاه به انجام آزمایش‌های درخواستی صنعت تمایلی ندارند. علاوه بر این، مرکز آزمایشگاه مرکزی اردکان و آزمایشگاه آموزشکده فنی - حرفه‌ای میبد، دو مرکز دیگر پژوهشی و آزمایشگاهی موجود در خوشباه است رشتۀ مهندسی سرامیک، سال ۱۳۶۴ در دانشگاه علم و صنعت تأسیس شد.

نوآوری

نوآوری، از عوامل کلیدی برای حفظ رشد مداوم کسب و کار و مزیت رقابتی پایدار است. با توجه به افزایش سطح رقابت و کاهش چرخه حیات محصول، توانایی شرکت‌ها برای تولید جریان مداوم خلاقیت و نوآوری، ممکن است از هر زمان دیگری مهم‌تر باشد، زیرا به شرکت‌ها اجازه توسعه یا حفظ مزیت رقابتی را می‌دهد.

۱. نوآوری ابتدایی

زمانی که تقاضای محدود برای محصول در یک ناحیهٔ چهارگانی وجود داشته باشد و عرضه کننده فقط به فکر تأمین این محدوده مشتری باشد، ایجاد فناوری و محصولات جدید بسیار محدود و فقط در جهت اراضی نیازهای مشتریان محلی صورت می‌گیرد. در این‌گونه خوش‌ها اغلب کاهش رقابت در ایجاد محصول جدید و کیفیت و نوع دانش پیشین مورد استفاده در تولید محصول، تأثیر چشمگیری بر افزایش سهم بازار دارد. این نوآوری اغلب در سطح تغییر ابعاد، شکل ظاهری، تغییر سطحی طرح‌های مورد استفاده در تولید محصولات انجام می‌گیرد. «طرح‌هایی که ما می‌زنیم، طراحی جدیدی ندارد. این طرح‌ها با قبلی فرقی نکرده است و فقط بزرگ‌نمایی بیشتر شده است.»

نوآوری در خوشة کاشی به دلیل صادراتی بودن این محصول و مقیاس بزرگ آن (حجم نقدینگی و تولید زیاد) نسبت به خوشه‌های دیگر استان وضعیت بهتری دارد. با آن‌که بیشتر طرح‌های کاشی‌ها وارداتی‌اند، ولی شرکت‌ها تغییرات زیادی روی این طرح‌ها ایجاد می‌کنند. مهندس صادقیان می‌گوید: «طراحی سنگ‌ها را از دیگر کشورها می‌آوریم، ولی خودمان تغییراتی در آن‌ها می‌دهیم.» کارخانه‌ها هم سعی می‌کنند طرح‌هایی متفاوت از دیگر کارخانه‌ها روی محصول خود بزنند. تمامی مصاحبه‌شوندگان بر این باورند که طرح‌های آن‌ها بسیار متفاوت است با این‌که بیشتر طرح‌ها وارداتی‌اند، ولی تفاوت در شکل آن‌ها به خوبی احساس می‌شود.

۲. انتقال فناوری

بزرگ شدن شرکت‌ها، رقابت بیشتر بین آن‌ها و نفوذ در بازارهای ملی و بین‌المللی، به استفاده از فناوری‌های جدید در خوشه منجر می‌شود. بعضی از شرکت‌های عضو به دلیل داشتن توان مالی، دانش و تکنیک‌های مورد نیاز، تولید را به سرعت از دیگر کشورها وارد می‌کنند. رقابت بر سر از دست ندادن بازارهای فروش، دیگر شرکت‌ها را به انتقال فناوری از دیگر کشورها مجبور می‌کند. «شرکت ما اولین بار در ایران دستگاه‌های چاپ دیجیتالی را از ایتالیا وارد کرد و بعد از چند ماه دیگر شرکت‌ها از ما تقلید کردند و آن را وارد کشور کردند. همچنین ما طرح‌های سرامیک را از ایتالیا می‌آوریم.»

کاشی به دلیل وضعیت مالی خوبی که نسبت به دیگر صنایع استان دارد در انتقال فناوری پیشتر بوده است. نحوه انتقال فناوری این‌گونه است که شرکت‌ها بعد از بازدید از نمایشگاه‌ها و دیدن فناوری تولید، برش و طرح‌های جدید این فناوری را وارد کشور کردند. مدیر شرکت نازسرا، مهندس فاطمی، دربارهٔ روند انتقال فناوری و نوآوری در شرکت خود می‌گوید: «نشروع کار ما با یک کارخانه ورشکسته بود. اولین قدم ما وارد کردن فناوری تولید از ایتالیا بود. سپس در نمایشگاه تهران شرکت کردیم؛ البته با نوآوری. ما تعداد هزار برگه کاشی به ابعاد ۷۰ در ۱۴۰ تولید کردیم که بزرگ‌ترین کاشی کف دنیا بود. هر کسی که از نمایشگاه تهران بازدید می‌کرد، می‌گفت میبد کاشی بهاندازه سنگ قبر تولید کرده است! دومین فعالیت ما خرید طرح از ایتالیا و گرفتن تکنسین ایتالیایی برای طراحی کاشی بود. بعد از مدتی سایز متفاوتی تولید کردیم؛ ۳۰ در ۹۰! استقبال زیادی از این کاشی صورت پذیرفت. بعد دوباره شروع کردیم به انتقال فناوری‌های جدید تولید و برای اولین بار در ایران چاپ دیجیتالی کاشی را انجام دادیم.»

۳. سرریز دانش

بخش‌های R&D، مهندسان و کارکنان خبره در بخش‌های طراحی، نرم‌افزاری و سخت‌افزاری، تعامل و هم‌افزایی بین دانشگاه و صنعت و همکاری بین شرکت‌های مجموعه، به خوشة صنعتی، امکان نوآوری در قالب دانش و فناوری جدید می‌دهد. هنگامی که خوشه به این توان دست یابد، دانش و فناوری از آن به صورت ناخواسته به خوشه‌ها و شرکت‌های دیگر منتقل می‌شود. «تولید دانش به معنای واقعی در حوزهٔ طراحی و فناوری در یزد دیده نمی‌شود.»

کتابخانه

۱. اردکان ابوبی و معتمدی (۱۳۹۱). بررسی عوامل بازدارنده و پیشران در مسیر رشد و توسعه خوش‌های صنعتی (مطالعه موردی خوش‌نیاجی یزد)، بهبود مدیریت، ۲۰۳-۲۲۶.
۲. ایران‌ژاد، زیلا و رضوی، محمدرضا (۱۳۸۱)، خوش‌های صنعتی، تهران: نشر نو.
۳. حسنقلی‌پور یاسوری، طهمورث و عابدی جعفری، حسن و خطیبیان، ندا (تابستان، ۱۳۸۸)، سنجش سطح بلوغ مدیریت دانش در سازمان‌ها از طریق یک مدل بلوغ توسعه‌یافته مدیریت دانش، فصلنامه علوم مدیریت ایران، سال چهارم، ۱۲۱-۱۲۸.
۴. سهرابی و خانی. م و خانلری (۱۳۸۸)، مدل سنجش بلوغ مدیریت ارتباط با مشتری (CRM) مطالعه موردی: سازمان فناوری اطلاعات، مجله مهندسی صنایع و مدیریت شریف، سال ۲۶، شماره ۱.
۵. شرکت شهرک‌های صنعتی استان یزد (۱۳۹۱)، طرح توسعه خوش‌هی کنجد استان یزد.
۶. شرکت شهرک‌های صنعتی استان یزد (۱۳۹۰)، طرح توسعه خوش‌هی کاشی استان یزد.
۷. بن (رابرت ک)، تحقیق موردی، مترجم: علی پارساییان و سید محمد اعرابی، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۱.
8. Andersen, E. S., & Jessen, S. A. (2003). Project maturity in organisations. International journal of project management, 21(6), 457-461.
9. Becker, J., Knackstedt, R., & Pöppelbuß, D. W. I. J. (2009). Developing maturity models for IT management. Business & Information Systems Engineering, 1(3), 213-222.
10. Cortright, J. (2006). Making sense of clusters: Regional competitiveness and economic development. Brookings Institution, Metropolitan Policy Program.
11. Curtis, B., Hefley, B., & Miller, S. (2009). People Capability Maturity Model (P-CMM) Version 2.0 (No. CMU/SEI-2009-TR-003). CARNEGIE-MELLON UNIV PITTSBURGH PA SOFTWARE ENGINEERING INST.
12. Jeston, J., & Nelis, J. (2006). Business Process management: practical guidelines to successful implementations. P, 300.
13. Jugdev, K., & Thomas, J. (2002). Project management maturity models: The silver bullets of competitive advantage. Project Management Institute.
14. Ketels, C. (2003, December). The Development of the cluster concept—present experiences and further developments. In NRW Conference on Clusters, Duisberg, Germany (Vol. 5).
15. Kvale, S. (1996). Interviews: An introduction to qualitative research interviewing. Thousand Oaks, CA: Sage.
16. Menzel, M. P., & Fornahl, D. (2007). Cluster life cycles: dimensions and rationales of cluster development (No. 2007, 076). Jena economic research papers.
17. Porter, M. (1990), The Competitive Advantage of Nations, New York, NY: The Free Press.
18. Porter, M. (1998), "Clusters and the new economics of competition", Harvard Business Review, 76(6), pp. 77-90.
19. Porter, M. E. (2008). Clusters, Innovation, and Competitiveness:New Findings and Implications for Policy. Harvard Business School.
20. Rocha, H. O. (2004). Entrepreneurship and development: The role of clusters. Small Business Economics, 23(5), 363-400.
21. Röglinger, M., Pöppelbuß, J., & Becker, J. (2012). Maturity models in business process management. Business Process Management Journal, 18(2), 328-346.
22. Schmitz,H.(1999),»Global Competition and local cooperation :success and failure in the siinos valley,brazil», World Development,Vol.27,No.9.
23. Talebi, K. (2007). Entrepreneurship and SMEs business environment in Iran.Journal of Entrepreneurship Research, 1(1), 139-154.
24. Teah, H. Y., Pee, L. G., & Kankanhalli, A. (2006, July). Development and Application of a General Knowledge Management Maturity Model. In PACIS (p. 12).

پی‌نوشت‌ها

1. Rocha.
2. Ketels.
3. Cortright.
4. Schmitz.
5. Max-Peter Menzel.
6. Curtis.
7. Kam Judgev.
8. Becker.
9. Roglinger.
10. Teah.
11. Organizational Function.
12. John Jeston.